

4.5.

Tak nám to po roce opět začalo . Balení věcí a spousty jídla do našich baťohů . nezapomenout spacáky ,stany , drahé polovičky a na vrch baťohu vložit sluníčkové počasí bez deště . Do Sušic (89,7km) jsme dorazili v 19:30 a už na nás čekaly majitelé půjčovny Ontario a hlavně nám dovezli lodě . Měli sebou i rafty , pro které jsme se následně rozhodli , protože voda je zrádná , a jak prohlásil Kamil když Otavu poprvé spatřil : „ Tohle není řeka , to je moře ! Davídkovi přišlo riskantní plout jenom v kánojích , tak jsme si vypůjčili

5.5.

Ráno jsme se rozdělili do lodí . Osm statečných naskákalo do kánoí . Počasí nám přálo, ale i tak ta voda byla pro tak dlouhé zimě ledová . Samozřejmě že na žádném plavidle nechyběla první námořnická zahřívadla .

Hned na prvních peřejích se vykoupala kánoe se Sajtlinkou, Kemilem a spící Ritou . Proud je popohnal desítek metrů korytem řeky . Tam už čekal záchranářský Libor Chalupský & spol a taky Jiřík s Liškem .

Podarilo se utopit jen nohy od roštu a sekyrka, která byla ale následně vylovena. Záchranářům Jiříkovi a Paťovi se v proudu nepovedlo znovu nastoupit do lodě a byli z nich další břehuláci. A pk do třetice : opět Sajtlinka s Kamilem . Při nakládání Rity se z lodě stala nejprve houpačka a ponorka . Pes definitivně skončil a raftu , kde už tolik své pány neohrožoval . Svačina se konala pod zříceninou hradu Rábí . Náš cíl – dobýt vlajku na jejím vrcholu. Cestou na věž jsme vyslechli poučnou přednášku sličné průvodkyně .

Poznámky : cihly jsou původní

Používali se kamnová kachla

NA nepřítel se vrhají fekálie

Mají zde původní dřevěné – kamenné schody

Studna je 30m hluboká

V hladomorně rostou krápníky

NA věž vede 118 schodů

Na vlajku jsem dosáhl s taky zamávali dolu klukům , kteří chystali svačinu.

Po jídle jsme pokračovali dál . NA 76 km nebil most , který Davídek našel na mapě z i-netu , takže jsme se plavili dal až k Rossenbauerovu mlýnu na 73 km . Majitel nebil připravený na přívál vodních turistů , ale bohatě nám to vynahradil svou výslovností a druhý den taky v mlýně a vodní elektrárně v jednom . Ukecaný byl dost . Měl připraveno 6 verzí výkladu dle vzdělanosti posluchačů . Vybrali jsem si zlatý střed – povídání dlouhý 1,5 hod , které se stejně protáhlo cca další hodinu . Časový limit nebyl v možnostech majitele dodržet . Kdo ho neslyšel – Nepochopí !

Vše uvnitř mlýna bylo původní . mOhli jsme vsi vyzkoušet zvedání stavidla a obdivovat důmysl našich předků při zhotovení čehokoliv . Prohlídka byla až ráno 6.5. , ale večer předtím jsem ještě stihli po večeri vyběhnout na místní zříceninu Prácheň a zkouknou romantický západ slunce.

„ Slunce za hory , zmizelo v dáli ... “

6.5.

Návštěva mlýna.

Vyplováme směrem Strakonice - Podplati (56. kilometr) Najedli jsme se gulášové polívky , která byla tak trochu co dům dal . Čekalo nás 13 jezů , z toho 9 na kánoích nesjízdných . Raft'áci jezdili na jistotu téměř všechny . Jen u mlýna Mrzkoš se muselo vše vyndat i z raftů . Hned na dalším jezu projeli raft'áci středem – na radu přihlížejících , sami si to neokoukali . „ Vem to středem , přidej rychlost ! ” Původně záchranářský raft to nezvládl . Ve vodě neskončil nejen Jiříkův barel ale i Paťa a Libor Ch.. Válec pod jezem byl nebezpečný ! Paťu vydal nazpět snadno , Libor se musel dost snažit , potom co se nad ním zavřela hladina . Ale barel ne a ne vyplavat . Na jednom břehu poskakoval bezradný Jiřík , na druhém se vvíjeli teorie . Obětavec z řady přihlížejících si navlékl vestu , helmu , uvázal lano kolem těla a chystal se hopnout . V pravém okamžiku si to válec rozmyslel a barel pustil . Hurá !

Dnešním dnem začala na kánoích fungovat dvojice Hrouda + Ládín . Potom , co rozveselený Ládín 2x vyklopil Adélku do ledové Otavy , naznala Ad'a , že je čas vyměnit vozidlo / plavidlo .

Kluci spolu začali popírat veškeré fyzikální zákony a sjížděli i to co bylo podle i-netu nesjízdné ! Hezký úsek byl stejně před tábořištěm v Podskalí . Cvičná peřej na 56,6 km . Nadšeně jsme se pak utábořili v kempu . Nadšení poněkud upadlo , když Jsme zjistili , že přímo nad námi projíždějí á hodinu nákladní vlak (1. noc - pila , 2. noc – vlaky a do třetice opět) . Ve sprchách tekla za dvacku jim čůrek vlažné vody . Náladu jsme si vylepsili v hospůdce za řekou , kde do rána juchal i pan hospodský . Těžko říct , jestli juchali i skauti , kteří spali hned vedle nás . Každopádně nám druhý den ráno neodpověděli na pozdrav dobrého rána .

7.5.

náš cíl - soutok Blanice s Otavou na 32,7. kilometru . Před námi je 23 km . Přenášení jezů není tak časté jako včera , ale na všech je znát trochu únavy . I sluníčko začíná být unavená a po svačině na 45. kilometru se začala stahovat mračna , mrholit a fučet . Vypadalo to , že bude brzy po dešti , ale deštík nás vyprovázel až těsně před cílovou stanicí . Ještě před tím , jsem ale všichni projížděli Kestřanskou peřejí – voda cákala do klína i raft'ákům . To byl předkrm . A pak Zátavský jez . Z Davidka (Hrouda) a Ládína se stal Titanic . Pod jezem zapíchli špici do dna . Ještěže je tady kemp Na soutoku , ochotný majitel a teplé ponožky . Počasí stojí při nás – je po dešti a nečas se přesunul nad Vysočinu , kde nás zítra očekávají . Večer se konal křest nováčků : Tomík Pavlíček

Radim Mátl

Ládín Duba

Adélka Šplíchalová

Pepíno Růžička

Kamarádům pomáhej , z vody jim věci ochraň zachraňuj , važ si okolí přírody řeky a vodu ctí jako svého přítele . Ahoj , kopřivy ze trenýrky , pádlem přes prcku a lok rumu – toť vodácké zahřívadlo .

A že jsme se rozehřáli pořádně , juchali jsme poslední noc až do rána . Ne všichni . Juchali hlavně „kachny” a česnekožrouti. Stala se věc nevídaná . Hrouda usnul během jedné písni nad kytarou – sice tvrdí , že „lehce klimbnul” , ale kdo ho viděl , neuvěří.

8.5.

Ráno , raničko panna vstala ...

A hospodský vstal také a navařil česnečku , řádně pepřenou , aby se už nemusel ráno

rozdělávat oheň a my mohli brzy ráno vyjet . Čekalo nás jenom 7 km , ale loď jsme měli předávat už v 11 hod. . Což se podařilo a my se mohli vyfotit u auta půjčovny Ontario .

Ztráty na životech : žádné

Ztrát na majetku :

- Ládin – slamák (po 1. deseti minutách)
- Kamil – nohy (od roštu)
- Ládin – hlas
- Lucka – lžičku
- Libor – játra
- Léňa - svého skvělého muže (doufá , že ho brzy najde)
- Márfi – rozum (nevracejte hned)
- Jiří s Patrikem – pověstnou nepotopitelnost
- Marťa – sandálky nad plamenem (ale získala půlpantofla)
- Lukáš – Gyrose

Gyros byl zablěšený oříšek , plný chlupů , klíšťat a oddanosti : potkal nás na Sušickém nádraží , kde si nás oblíbil natolik , že s námi cestoval až do Strakonice , kde jeho cestu zkřížila jedna psí slečna a on neodolal .

Tři dny s námi putoval , řeku přeplavoval a po březích běhal . Večer nám sežral , co mohl.

Budeme na něj vzpomínat , stejně jako na tohle báječné sjíždění řeky

AHÓJ